Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Середа, 29 липня 2009 року • № 108 (2207) • Ціна вільна

UEFA UNDER 19 EUROPEAN CHAMPIONSHIP

РИБАЛКА ДАРУЄ КВИТОК ДО ПІВФІНАЛУ

У понеділок юніорська збірна України, граючи в меншості весь другий тайм, зуміла здобути перемогу та вийти до півфіналу Євро U-19. Героєм матчу став півоборонець нашої команди Сергій Рибалка, який за кілька хвилин до кінця основного часу провів переможний гол. Тепер у півфіналі підопічні Юрія Калитвинцева зустрінуться з переможцем групи «В» — збірною командою Сербії.

Див. 2 стор.

Призначення

Олександр ЄФРЕМОВ:

ПЕРШОЧЕРГОВИМ ЗАВДАННЯМ Є НАЛАГОДЖЕННЯ ТІСНИХ ЗВ'ЯЗКІВ ІЗ КЛУБАМИ

Генеральним директором прем`єр-ліги став Олександр Єфремов. Максим Бондарєв, який раніше обіймав цю посаду, став виконавчим директором об'єднання. З 2001 по 2008 Єфремов працював у львівських «Карпатах» переважно на посаді генерального директора клубу.

Олександр Андрійович розповів про своє бачення нинішньої ситуації в українському футболі та про перші кроки на новій посаді.

— Олександре Андрійовичу, як виник варіант з вашим працевлаштуванням у прем'єр-лізі?

— Мені зателефонував президент прем'єр-ліги Віталій Данилов і сказав, що має для мене пропозицію. Під час нашої зустрічі Віталій Богданович детально розповів про функціонування прем'єр-ліги та завдання, які перед нею поставили її засновники. Виявилося, що наші погляди на український футбол та його розвиток збігаються. Після цього Віталій Богданович поцікавився, чи не хотів би я долучитися до його команди. Відверто кажучи, це була неочікувана пропозиція, однак я майже не вагався й одразу її прийняв. Я дуже вдячний Віталію Богдановичу за те, що він довірив таку відповідальну посаду саме мені.

— Що входитиме у коло ваших обов'язків і чим безпосередньо займатиметесь на посаді генерального директора?

— Якщо коротко, то я забезпечуватиму контроль за виконанням рішень

загальних зборів та розпоряджень президента прем'єр-ліги. Звісно, професіональний футбол має свою специфіку, однак особливих незвичних обов'язків я не матиму. Своїм першочерговим завданням я бачу налагодження ще більш тісних зв'язків із клубами. Якщо всі клуби не виступатимуть єдиним фронтом, прем'єр-ліга не зможе перетворити свій потенціал на максимум зиску для своїх учасників.

— І як ви збираєтесь це зробити?

— У першу чергу, використовуючи свій досвід. Я вже багато років як у професіональному футболі, так і на різних керівних посадах. Тому я прекрасно розуміюся на організаційних процесах і, будьте певні, докладу максимальних зусиль для виконання поставлених переді мною завдань.

Офіційно

ЛОНДОНСЬКИЙ СУД ВІДМОВИВСЯ РОЗГЛЯДАТИ ПОЗОВ ГРИГОРИШИНА

24 липня Високий Суд Справедливості у Лондоні ухвалив рішення щодо позову, поданого компанією Pacific International Sports Club Ltd, яка належить російському бізнесмену Костянтину Григоришину, до Ігоря Суркіса та ще дев'ятьох акціонерів Футбольного клубу «Динамо» (Київ). У позові йшлося про те, що Ігор Суркіс та інші акціонери нібито позбавили компанію Pacific International Sports Club Ltd її акцій у ФК «Динамо» (Київ) і вимагалася компенсація збитків, нібито завданих компанії Pacific International Sports Club Ltd.

Акціонери ФК «Динамо», до яких позивається Pacific International Sports Club Ltd, подали суду свої заперечення по суті позову, заявивши, що цей позов не належить до розгляду в судах Англії, а підлягає виключній юрисдикції судів в Україні. Високий Суд Справедливості погодився із цими запереченнями. У резолютивній частині судового рішення вказано, що Високий Суд Справедливості у Лондоні припиняє розгляд позову до Ігоря Суркіса та інших акціонерів ФК «Динамо» (Київ) та скасовує свій наказ про вручення позовів компаніям-відповідачам. Цим же судовим рішенням компанію Pacific International Sports Club Ltd зобов'язано відшкодувати відповідачам вісімдесят відсотків витрат, пов'язаних із розглядом цієї справи.

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на вересень — до 10 серпня.

ЩЕ ОДИН КРОК ДО МЕТИ

Рибалка — герой матчу.

Закінчення. Початок на 1 стор.

Група «А»

ДОНЕЦЬК

Швейцарія — Україна — 0:1 (0:0).

27 липня. 19.00. РСК «Олімпійський». 10000 глядачів.

Суддя: І.Вод (Угорщина).

Швейцарія: Клаус, Ф. Кох, Аффольтер, Фельтшер, Дапрела, Баша, Абраші, Лаломбонго, Мехмеді (Паше, 61), Вютрих (Шенбехлер, 80), Мустафі. ***Тренер:*** Клод РІФ.

Україна: Левченко, Чайковський, Парцванія, Кривцов, Кушніров (Карноза, 74), Петров, Рибалка, Єременко (Шевчук, 46), Гармаш (Шахов, 84), Коркишко, Каверін. ***Тренер:*** Юрій КАЛИТВИНЦЕВ.

Гол: Рибалка (85).

Попередження: Абраші (31), Дапрела (70), Фельтшер (90+2) — Каверін (38), Рибалка (85), Парцванія (87).

Вилучення: Каверін (45).

Матч зі швейцарцями українці розпочали так, як закінчували гру проти англійців. Рахунок міг стати 2:0 на користь нашої команди вже на другій хвилині матчу. А на восьмій Каверін мав робити дубль і доводити рахунок до розгромного, але на табло й досі лишалися нулі. На 12-й хвилині відмінна нагода була у Гармаша, але динамівець не зміг пробити як слід після навісу Коркишка зі штрафного.

У першому таймі можна виділити всю атакувальну лінію збірної України, воротаря Швейцарії Олівера Клауса та двох захисників: у нас — Темура Парцванію, а у них — Брюса Лаломбонго, який є номінальним центрхавом, але проти України змушений був майже весь ігровий час дбати про безпеку воріт своєї команди. Жовто-сині мали безліч нагод для взяття воріт біло-червоних, але не змогли використати жодної з них. Очевидно, що досвіду гри на високому рівні хлопцям Калитвинцева і Мороза відчутно бракує.

Антигерой матчу остаточно визначився на фініші першої сорокап'ятихвилинки. У дніпропетровця Віталія Каверіна було три (!) виходи віч-на-віч, з яких він зміг витиснути лише жовту картку за симуляцію! А невдовзі отримав і другу жовту за відкидку м`яча. І це теж ознака браку досвіду.

За такої кількості нереалізованих моментів та невеличкого врівноваження швейцарцями гри наприкінці тайму мені особисто здавалося, що у меншості українці вже не зможуть досягти потрібного результату, себто виграти, тоді як в іншому матчі групи англійці з десятої хвилини почали бронювати собі місце в плей-офф.

Другий тайм не сприяв зародженню особливо великих надій, як то було на початку тайму першого. Кількість небезпечних моментів зменшилась і почала майже рівномірно ділитися між обома командами. Та раптом у господарів турніру відкрилося друге дихання й вони почали створювати моменти з новою силою, наче їх зовсім не менше, а більше на полі! І вони таки зробили це! На 85-й хвилині Шевчук прострілив з правого флангу (недарма ж його Калитвинцев на заміну випустив!), Рибалка пробив несильно, але, враховуючи відстань у три метри, Клаус відбив м`яч ногою туди, звідки той і прилетів. З другої спроби Рибалка заштовхнув шкіряного у сітку — 1:0! Стадіон вибухнув справжніми емоціями рівня фінальної частини Євро! Але радощі виявилися надмірними: Рибалка отримав гірчичник за бурхливе святкування забитого м`яча, тож не матиме права грати у півфіналі.

Те, як українці тягнули час останні вісім (враховуючи компенсований) хвилин, заслуговує на окрему увагу та респект. Вони тричі вкидали аут на лівому фланзі атаки біля кута карної зони суперника. Кожного разу двом чи трьом швейцарцям доводилося витратити понад 10 секунд, аби вибити м`яч з-під ніг Коркишка, який цього й хотів, але не прагнув поспішати. Захисник команди Швейцарії навіть посміхався на такі дії Дмитра та його партнерів. Вболівальник збірної України міг лише порадіти за гравця суперника, що вміє програвати. Фінальний свисток зафіксував цілком справедливу, але здобуту так невпевнено перемогу жовто-синіх.

Юрій КАЛИТВИНЦЕВ, головний тренер збірної України:

— Ніщо так не гальмує команду, як невикористані голеві нагоди. Якби ми реалізували хоча б половину наших нагод — імовірно, гра б потім проходила зовсім по-іншому. Але головне, що ми зробили ще один крок до нашої мети, а вихід в півфінал — це наш проміжний етап.

— Чи маєте ви намір подати протест на суддівство?

— Ага, на них подаси! Хоча, що не так зробив суддя? Він справедливо вилучив Каверіна! Інше питання — чи був там пенальті. Рефері розцінив це як симуляцію — ось і перше попередження. А ось з другою карткою Каверін однозначно винен сам. Підвів команду.

— Хотілося б детальніше розглянути гру двох підопічних — Каверіна й Кушнірова...

— Каверін, скільки я його знаю, завжди мав відмінну витримку. Не чекав, що він може таке зробити. А Кушніров — боєць, він не володіє якимсь надприродним пасом, наприклад, а відрізняється саме бійцівськими якостями. Замінили Кушнірова лише тому, що ми перейшли на гру з трьома захисниками. Якщо ж в цілому — то ми знаємо, хто є ким у нашій команді й будемо з ними відповідно працювати.

— Чи виправдав себе вихід на поле Сергія Шевчука? Це була тактична заміна?

— Ні, вихід Шевчука, як мені здається, себе не виправдав. Він дуже погано увійшов до гри. Але у будь-якому випадку я б його випустив, раніше або пізніше: на тій позиції не зіграли б ні Шахов, ні Карноза, ні Логінов з Білим. Так вийшло лише через те, що Віталій Каверін підвів команду. Особисто я, наприклад, був упевнений, що він заб'є.

— Чи зумієте за такого збігу обставин: травм і вилучення Каверіна, зібрати команду?

— Що стосується Каверіна: я розумію, коли картка «ігрова», але коли ось такі — за симуляцію і відкидку м'яча — за таке потрібно карати. Не тому, що просто хочеться покарати хлопця, а лише для того, щоб у майбутньому такого не повторювалося. Але ми не звертали увагу на те, що виходили на другий тайм удесятьох. Відзначу, що швейцарці стали грати сміливіше, але ми не відчували, що нас всього десятеро на полі. Просто не акцентували на цьому увагу.

Клод РІФ, головний тренер збірної Швейцарії:

— Ми не належимо до кращих команд у цій групі. Україна виявилася сильнішою за нас. Для наших молодих футболістів це хороший турнір, де ми мали можливість позмагатися на високому рівні. Для нас перші дві гри пройшли більш-менш успішно, це дуже хороший досвід для молодих футболістів.

— Яких якостей вашій команді не вистачило?

— Гравцям не вистачило вміння грати в пас і грамотно контролювати м'яч.

— Чим вас здивувала сьогодні збірна України?

— Краща риса української збірної — вміння створити тиск на суперника. Саме це сьогодні допомогло їй виграти. З цього турніру збірна Швейцарії виносить цінний досвід. Я вітаю команду України з перемогою.

— Прокоментуйте організацію турніру (питання з контексту майбутнього Євро-2012).

— Організація на хорошому рівні. На мій погляд, Україна і Польща готові проводити Євро-2012.

Непоступливі швейцарці.

ДОНЕЦЬК

Словенія — Англія — 1:7 (0:5).

27 липня. 19.00. Стадіон «Металург». 300 глядачів.

Суддя: Е. Нзоло (Бельгія).

Словенія: Радан, Йович, Рапник, Омерович, Ален Вучкіч, Міха Мевлія, Милець, Реп, Димитров (Чрнчіч, 78), Спречо (Фінк, 43), Задникар. ***Тренер:*** Мілош КОСТИЧ.

Каверін підвів команду.

Англія: Стіл, Трипп`єр, Вокер, Бріггз (Хойт, 64), Беннетт, Тьютт, Гослінг, Ленсбері (Таунсенд, 65), Мерфі, Дельфонсо, Велбек (Рейнджер, 69). ***Тренер:*** Браян ІСТІК.

Голи: Димитров (49) — Ленсбері (10), Бріггз (19), Велбек (25, 32), Дельфонсо (38, 70), Рейнджер (74).

Вилучення: Йович (36).

Англія без своїх лідерів Меттока та Дрінквотера, яких незрозуміло чому тренер лишив поза грою, розірвала Словенію у битві за путівку до півфіналу. За перші десять хвилин підопічні Костича кілька разів небезпечно атакували, але сил власних не розрахували, а лише розізлили і без того принижених (не рахунком, а грою) українцями британців.

Гра, нехай і в одні ворота, була видовищною. Шкода, що її наживо бачила така мала група вболівальників. Але інакше бути не могло: кого з донеччан та гостей міста цікавив того вечора футбол, той був на трибунах РСК «Олімпійського», зважаючи на те, що за регламентом подібних турнірів останні матчі групового раунду мали проходити одночасно.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Англія	3	1	2	0	10-4	5
2. Україна	3	1	2	0	3-2	5
3. Швейцарія	3	1	1	1	3-3	4
4. Словенія	3	0	1	2	2-9	1

Група «В»

МАРІУПОЛЬ

Іспанія — Франція — 0:1 (0:1).

27 липня. 17.00. Стадіон «Іллічівець». 3500 глядачів.

Суддя: М. Грефе (Німеччина).

Іспанія: Маріно, Перес, Моргадо (Алонсо, 77), Пулідо, Рочела, Оріоль, Хорді, Сильва (Каналес, 46), Мерида (Акіно, 65), Фальке, Хоселу. ***Тренер:*** Луїс АСПАР.

Франція: Пілло, Нельсон, Корчіа, Н'Діає, Ле Таллек, М'Віла, Ривієр (Гуйє, 81), Маконда (Ель Кутарі, 69), Будебуз, Портуче (Було, 80), Браімі. ***Тренер:*** Жан ГАЛЛІС.

Гол: Браімі (26).

Вилучення: Оріоль (87).

Протистояння Іспанія — Франція мало такий рівень видовищності та напруги, який би воно мало на рівні дорослих національних збірних. Для виходу до наступної стадії змагань піренейцям вистачало й нічиєї, але вони її не втримали. Та, власне, і трималися всього 25 хвилин, поки Браімі не розгерметизував їхні ворота. Та і загалі того вечора юні іспанці грали дещо не по-іспанськи. Не було такої витонченості, як у старших колег. А в молодих французів вона була. Це, звичайно, не стало визначальним у протистоянні, але буде цікавим для формування загального враження від гри, наскільки можливо його сформувати у читача, який не бачив матчу.

МАРІУПОЛЬ

Сербія — Туреччина — 1:0 (1:0).

27 липня. 17.00. Стадіон «Західний». 800 глядачів.

Суддя: Нейхейс (Голландія).

Сербія: Кіровський, Мількович, Бла-гоєвич, Медоєвич, Чрноглавац, Алексич (Цакич, 86), Міліч (Джуричич, 78), Ліяч, Цвєткович, Матич (Івкович, 90), Міланович. ***Тренер:*** Александар СТАНОЄВИЧ.

Туреччина: Емірхан, Куртулуш, Чек (Їлдирим, 46), Азіз (Езсевим, 35), Османоглу, Айдогду, Аїк, Тунай Торун, Гюнгер (Албайрак, 74), Шимшек, Уйсал. ***Тренер:*** Огюн ТЕМИЗКАНОГЛУ.

Вилучення: Шишмек (68, друге попередження).

Підопічні Огюна з важким для озвучування прізвищем поступилися збірній Сербії, пропустивши на 17 хвилині і не спромігшись забити у відповідь упродовж того, більш ніж достатнього, проміжку часу, що у них лишався.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Сербія	3	2	1	0	4-2	7
2. Франція	3	1	2	0	3-2	5
3. Іспанія	3	1	0	2	3-4	3
4. Туреччина	3	0	1	2	2-4	1

ПІВФІНАЛИ

30 липня — четвер

Англія — Франція (Донецьк, РСК «Олімпійський»)

Сербія — Україна (Маріуполь, стадіон «Іллічівець»)

Андрій ГАЛАКА.

Враження

ФУТБОЛ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ

Другий ігровий день першості сезону 2009/10 рр. розпочався п'ятничним поєдинком в Одесі, де господарі поля — футболісти «Чорноморця» — знову програли, і знову київській команді. Столичний «Арсенал» обіграв «моряків» впевнено, переконливо і, як то мовиться, зі смаком. В ігровому плані майбутнє підопічних Заварова бачиться доволі оптимістичним — гра, котру вони демонструють, є зрілою й приємною для споглядання. В діях «синьо-червоних» відчувається присутність тренера — а це те, чого, на жаль, немає в одеситів. Не знаю, можливо, щось згодом зміниться, але сьогодення «Чорноморця» просто лякає: настільки безпорадним клуб, приналежний до грандів українського «соккеру», ми не бачили відтоді, як він удруге вилетів до першого ешелону…

Суботнє продовження туру вийшло багатим на події. Спочатку тринадцятиразовий чемпіон країни — «Динамо» — розірвав на шматтядуршого національного чемпіона — «Таврію». Кияни розпочали поточну першість із двох розгромів, і тут не може не з'явитися побоювання з приводу того, що «блакитно-білі» надто рано набрали форму. З іншого боку, «Динамо» обігрує суперників ніби на класі — зустріч із полтавською «Ворсклою» за Суперкубок свідчить не про хороший стан киян, а про величезні проблеми їхніх опонентів… (Обов'язково треба відзначити феєричну гру Гусєва й, особливо, Милевського: можливо, мені зраджує пам'ять, але навіть той же Шевченко такого в Україні не виробляв!).

Продовжилося все гросмейстерською перемогою «Шахтаря» з очікуваним дебютом Кобина. Та головну «страву» нам підготував вечір: у Дніпропетровську зійшлися вже непримиренні «Дніпро» й «Металіст». Зустріч, попри часто невисокий темп, значну кількість помилок і неоптимальний стан обох колективів, виправдала наші сподівання. Господарі заслужено перемогли, в другому таймі цілком зламавши хребет командних дій гостей, а дебютант Селезньов у звичному стилі відзначився голом за новий клуб. Переконаний: не варто говорити про падіння «Металіста», Маркевич, очевидно, планує вивести свою команду на пік фізичних кондицій аж восени, саме тоді «синьо-жовті» й почнуть «штампувати» очки. В будь-якому разі, переконливий вигляд «Дніпра» порадував: його наставник уже не експериментує зі складом, основа чітко окреслена, й ми знову сподіваємося на поступ клубу №3 національного футболу.

Логічним і добротним завершенням туру став поєдинок у Донецьку, де «Металург» і «Карпати» поділили очки. Як справедливо зауважують окремі оглядачі, ця гра стала відображенням нинішнього стану нашого клубного шкіряного м'яча, основними характеристиками якого є: хороший фізичний стан команд; жорстка гра по всьому периметру поля; високий коефіцієнт браку в передачах; наявність окремих дуже сильних в індивідуальному плані виконавців при загальному стані решти гравців, який «бажає бути кращим»; неприхильне ставлення до комбінаційної манери гри, на користь силовій із активним використанням довгих передач. Отакий він, футбол по-українському, при всіх недоліках — один із десятка найсильніших на континенті.

Володимир БАНЯС.

СИМВОЛІЧНА ЗБІРНА 2 ТУРУ

Гравець туру

ЛУЇС АДРІАНО ВИПРАВДОВУЄ АВАНСИ

У редакції виникла дискусія, кого обрати гравцем другого туру. Отже довелося таємним голосуванням визначити лауреата. Кандидатур було дві — Луїс Адріано і Олег Гусєв, які відзначилися дублями у звітному турі. За кількістю голосів переміг донецький бразилець. Троє фахівців віддали свої «за» Адріано, двоє — Олегу. Ще один учасник голосування утримався (по секрету скажу, що це — Олексій Комаровський. Він зараз засмагає на морі).

Адріано вперше перемагає у цій номінації. Так само вперше гравці «Шахтаря» двічі поспіль стають гравцями туру. Нагадаю, що тиждень тому переміг Жадсон. З одного боку — дивно, невже раніше «гірники» не могли почивати на лаврах. А з другого — а ви, згадайте, як у тому чемпіонаті грав «Шахтар». Якщо не помиляюся, за 30 турів в одному чи, можливо, у двох випадках за підсумками туру донеччанин визнавався найкращим.

Щодо Луїса Адріано, то хотілося б зауважити, що хлопець починає виправдовувати, як прийнято казати у таких випадках, — аванси. Тобто вкладені в нього кошти. Хоча, як не дивно, за Адріано «Шахтар» заплатив лише, за бразильськими стандартами, три мільйони євро. Куплений він був напровесні 2007-го у «Інтернасьоналя». У перші два сезони особливою результативністю не відзначався: статистика — по чотири голи у чемпіонаті у кожному із сезонів. Прогресувати уродженець Порту-Алегрі почав нещодавно, а саме у переможному для «Шахтаря» Кубку УЄФА. Його гол у фіналі «Вердеру» увійшов уже в історію. Думається, сповна зможе замінити у Донецьку Брандау, який упродовж семи років вважався форвардом №1.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Відверто

Сергій ПАЛКІН:

ЗАЗВИЧАЙ «БАРСЕЛОНА» ДОВОДИТЬ СПРАВУ ДО КІНЦЯ

Після представлення італійської компанії K-Events, що займається підготовкою урочистого відкриття «Донбас Арени», генеральний директор ФК «Шахтар» Сергій Палкін поспілкувався з журналістами.

— Сергію Анатолійовичу, як здоров'я містера Луческу?

— Ми з Мирчею Луческу спілкуємося по телефону щодня. Настрій у нього чудовий. Навколо нього — море DVD-дисків, він повністю займається командою, хоча фізично перебуває в лікарні. Але, як я знаю, він одужує, тому найближчим часом ми вже побачимо Містера у наших рядах. Бажаємо йому успіху та здоров'я!

— Чи відомо, коли його випишуть з лікарні?

— Це залежить від рішення лікарів. Заздалегідь вони говорили, що містер Луческу проведе у лікарні два тижні. Думаю, залишилося ще кілька днів, і ми його побачимо.

— На сьогодні які взаємини ФФУ та прем'єр-ліги?

— Складно сказати, яка ситуація. Єдина проблема у тому, що Федерація футболу не сприймає прем'єр-лігу як таку. Тому треба вирішити питання докорінно — куди ми далі рухаємося. Тут своє вагоме слово повинні сказати президенти Федерації та прем'єр-ліги. Хоч президента прем'єр-ліги у Федерації не сприймають.

— У день відкриття стадіону якісь футбольні матчі заплановані?

— Ми не хочемо розкривати наперед секрети. Але футбольні елементи однозначно будуть, тому що ми відкриваємо футбольний стадіон — без цього нікуди.

— Гравці «Шахтаря» будуть задіяні у цьому шоу?

— Все побачите.

— Електронні ЗМІ повідомляють, що «Барселона» пропонує за Дмитра Чигринського близько 30 мільйонів євро. Яка реакція клубу на це?

— Думаю, якби пропонували 30 мільйонів, нерви у нашого президента не витримали б. Не 30, трохи менш. Зараз процес переговорів йде, скажімо так, не в активному режимі. Ми з президентом про це говорили. І я йому сказав: якщо «Барселона» зацікавилася футболістом, зазвичай доводить справу до кінця. Наскільки у нашому випадку вона це зробить, дізнаємося у найближчі два тижні.

Ліга чемпіонів

ШАХТАР — ТИМІШОАРА

29 липня. 20.00. Донецьк. РСК «Олімпійський».

Пряма трансляція на «Футбол», ТРК «Україна».

Володар Кубка УЄФА — донецький «Шахтар» — вступає в новий єврокубковий сезон. У рамках третього відбірного раунду Ліги чемпіонів «гірники» сьогодні зустрінуться з румунською «Тимішоарою». «Шахтар» двічі в єврокубках потрапляв на румунські команди, і двічі переможцем дуелі виходили представники країни нащадків Дракули. Сподіваємося, що сумна традиція зламається.

Україна проти Румунії

14 матчів, 2 перемоги, 5 нічиїх, 7 поразок, різниця м'ячів: 17-23

1970/71 Карпати — Стяуа — 0:1, 3:3
1985/86 Динамо — Университатя — 2:2, 3:0
1987 Динамо — Стяуа — 0:1
1996/97 Чорноморець — Націонал — 0:0, 0:2
2001/02 Динамо — Стяуа — 1:1, 4:2
2003/04 Шахтар — Динамо Бх — 2:3, 0:2
2005/06 Шахтар — Рапид Бх — 0:1
2006/07 Динамо — Стяуа — 1:4, 1:1

Слово перед стартом

ПРЕТЕНДЕНТІВ ВИСТАЧАЄ

Група «А» другої ліги останньою серед професійних команд бере старт у новому сезоні. На відміну від минулого чемпіонату, кількість учасників групи значно скоротилася. Як уже повідомляв наш часопис, зникли з футбольної мапи України «Княжа-2», «Десна-2», «Оболонь-2», «Коростень», черкаський «Дніпро», а в міжсезоння і «Нафком». Ще два представники групи підвищилися в класі. Після багаторічних спроб, нарешті, вийшла до першої ліги тернопільська «Нива». А от друга путівка, завдяки перехідному матчу, дісталася білоцерківському «Арсеналу». Натомість прибуло і поповнення. З нового сезону групу «А» представлятимуть дванадцять учасників. Серед новачків відзначимо появу двох представників Львівщини — ФК «Моршин» та дочірню команду ФК «Львів».

Якою ж буде боротьба за перше місце цього року? Фінансова криза, звісно, сильно вдарила по амбіціях багатьох колективів, але ситуація поступово стабілізується, і клуби оживають. Цього року, можливо, ми не побачимо минуло-сезонної інтриги за підвищення в класі. Хоча все ж таки кілька клубів уже заявили про свої рішучі наміри поборотися за бажану путівку.

Броварський «Нафком» друге коло минулого сезону провів просто блискуче. Команда показала один із найкращих результатів. Спільнота успіхи команди асоціювала з новим спонсором. Але, як виявилося насправді, всі ці балачки про засновника з мішком грошей виявилися не чим іншим, як мильною бульбашкою. Тож виходить, що команда переважно на морально-вольових якостях кувала перемоги від матчу до матчу. Звісно, що результати, показані броварчанами, не могли залишитися непоміченими. В період міжсезоння головний тренер «Нафкома» Олег Федорчук разом із своїми гравцями перебралися до вінницької «Ниви», де вже з цього сезону оновлена команда спробує поборотися за золоті медалі перегонів.

З великим амбіціями входить у новий сезон і чернівецька «Буковина». Міжсезоння також докорінно оновило колектив. Команду очолив екс-тренер харківського «Арсеналу» Микола Трубачов, разом з яким до Чернівців переїхали і деякі гравці харківського клубу. Активно буковинці працювали і на трансферному ринку, підсилившись з перспективою виходу до першої ліги. Ризикну спрогнозувати, що матчі між вінницькою «Нивою» та «Буковиною» матимуть підвищений інтерес та будуть центральними в турі.

Серед потенційних претендентів на підвищення в класі можна вважати і МФК «Миколаїв» разом з київськими армійцями. Керівництво миколаївського клубу вже за підсумками цього сезону вимагає повернення команди до першої ліги. А от чого очікувати від ЦСКА, дасть відповідь на це запитання лише чемпіонат.

Для хмельницького «Динамо» сезон доведеться починати не в кращому настрої. Негативу цій події надав матч попереднього етапу Кубка України проти «Ірпеня», який так і не відбувся. Команда дорогою до місця призначення потрапила у ДТП, яке закінчилося госпіталізацією деяких гравців команди. Від себе, хотілося б побажати якнайшвидше оговтатися команді від пережитого та гідно вступити в боротьбу. Тим більше, цього сезону відзначатиметься 50-річчя надання статусу команди майстрів тодішньому «Динамо». Тож цілком закономірно, що для місцевих вболівальників найкращим подарунком став би вихід до першої ліги.

Старт змагань відбудеться вже сьогодні. Матимемо надію, що, на відміну від минулого чемпіонату, до фінішу дійдуть всі дванадцять колективів.

Олександр ТРАВЯНКА.

1. МФК Миколаїв (Миколаїв)
2. Моршин (Стрий)
3. Бастіон (Іллічівськ)
4. Динамо (Хмельницький)
5. Єдність (Плиски)
6. Нива (Вінниця)
7. Карпати-2 (Львів)
8. Рось (Біла Церква)
9. ЦСКА (Київ)
10. Верес (Рівне)
11. Буковина (Чернівці)
12. Львів-2 (Львів)

29 липня — середа

Бастіон — Рось
Динамо — МФК Миколаїв
Єдність — ЦСКА
Верес — Карпати-2
Львів-2 — Буковина
Нива — Моршин

Діаспора

АВСТРАЛІЄЦЬ, ХОРВАТ І... УКРАЇНЕЦЬ

МАРКО ВІДУКА ДІЛИТЬ ЛЮБОВ ДО ТРЬОХ НАРОДІВ

Хто не знає цього велетня, майстра силової боротьби й володаря могутнього удару? Марко Відука — форвард відомий і авторитетний, та й життєву історію його знаємо добре. Але от виявляється, що є речі, які ми про Марка не знаємо. А нам, українцям, це може бути цікаво...

МАМА РОЗА

Так-так, Відука справді має українську кров. Його мама, Анна Роза, родом із портового хорватського міста Задар, українка за походженням. Разом із Марковим батьком, боснійським хорватом Йосипом, вона емігрувала в Австралію 1963 року, а в Задарі й нині живуть родичі Відук. Є інформація, що Лука Модрич, нинішній гравець «Тоттенхема», — кузен Відуки. Інформація про це загальнодоступна, і прочитати, що Марко Відука має хорватсько-українське походження, ви можете не лише на численних інтернет-ресурсах, а й навіть на офіційному сайті відомого футболіста. Тобто, фактично — із першоджерела.

Це вже потім, 1975 року, в Мельбурні народився Марко Відука, і вони жили разом у хорватському кварталі — тато Йосип, мама Роза, син Марко і три сестри...

ХТО ВИ, ПАНЕ МАРКУ?

Якщо в твоєму роду — різні народи, то перед тобою стоїть нелегкий вибір. Я можу назвати десяток прикладів на кшталт Клінтона Моріссона чи Оуена Харгрівза, коли футболіст мав гіпотетичну можливість зіграти за три, чотири і навіть за п'ять збірних. У нашому глобалізованому світі це цілком реально.

Марко Відука, як бачимо, мав юридичний привід зіграти навіть за збірну України, однак в його житті було лише два вибори — Австралія і Хорватія. На рідній землі батьків Марка дуже люблять і поважають. Так, він обрав Австралію і ніколи навіть не думав про жодну іншу збірну, граючи за всі команди «socceroos» із 17-річного віку. Ще в червні 1994-го він зіграв і в національній команді (дебютував проти ПАР, 1:0).

Але він у своєму житті зробив вчинок, за який хорвати поважатимуть його завжди. 1995 року Марко, найперспективніший бомбардир Австралії, приїхав у спалену війною Хорватію і провів дуже переконливі три роки в складі загребської «Кроації» (нинішнє «Динамо»). Його запрошував особисто президент новоствореної країни Франьо Туджман, який умовляв 19-річного хлопця та його батьків у ресторанчику Мельбурна зробити нелегкий крок, закликав допомогти батьківщині.

І він допоміг землякам 40 голами за три роки, виграв усі три чемпіонати і кубки, які міг, зіграв з «Кроацією» в Лізі чемпіонів, а 1 листопада 1998 року, за немалі гроші — 3,5 млн. фунтів — перейшов у «Селтик». Хоч як це парадоксально, трансфер у Шотландію попервах виглядав як провал: сам гравець не був певний щодо правильності переходу в стан кельтів, потім загребські боси вирішили, що замало попросили за бомбардира і розпочали тяганину із «Селтиком» за додаткові опції, а далі й Марко травмувався та вибув зі строю... Все виглядало погано, але сталося маленьке диво — всі проблеми вдалося вирішити, а відновлення замість півроку тривало лише півтора місяці. Подальшу кар'єру Відуки ми всі знаємо. Успіх в Ґлазґо і перехід в «Лідс»; чутки про інтерес «Барси» і півфінал Ліги чемпіонів; банкрутство «білих» і перехід у «Боро»; фінал Кубка УЄФА і тиха гавань «Ньюкасл Юнайтед»...

Хто ви, пане Відуко? Питання руба постало для Марка 2006 року, коли він як капітан «жовто-зелених» мав зійтися в очній зустрічі зі збірною Хорватії. Журналісти затерзали його інтерв'ю, і Марко сказав так: звісно, Хорватія дорога йому, але він також австралієць, який народився на тій землі і робив там перші кроки по землі і по футбольному полю.

Цим він підкреслив: на світі в людини є чимало дорогих місць, і ніколи не можна забувати ні хто ти, ні звідки ти. А матч його двох батьківщин закінчився пам'ятним миром — 2:2, із періодичними розбірками та двома червоними, які Грем Полл показав Шимуничу. Для інтернаціональної Австралії Відука — одне з чергових слов'янських див. Ми розповіли вам про українця Микиту Рукавицю, який лишається найперспективнішим гравцем зеленого континенту. З-поміж більш-менш відомих австралійських футболістів більша частина — саме слов'яни. На Мундіалі-2006 в складі команди Хорватії їх було аж семеро. Додайте до цього македонця Стерйовського, етнічного словенця Відмара та боснійського серба з родичами у Хорватії Боснича — і ви побачите, наскільки багато слов'яни дали футболу Австралії.

ГРЕНАДЕР. БОМБАРДИР. ВЕТЕРАН...

В Австралії в тінейджерському віці він встиг стати чемпіоном країни, двічі завоювати титул найкращого гравця країни (медаль Джонні Уоррена) і мав пропозицію від мадридського «Реала». На клубному стадіоні «Мельбурнських лицарів» велика трибуна названа його іменем. У першому ж повному шотландському сезоні Відука отримав титул найкращого гравця шотландської прем'єр-ліги та гравця року в Океанії. У першому ж сезоні в англійській прем'єр-лізі Відука зробив покер на «Елланд Роуд», і «Лідс» здолав «Ліверпуль» — 4:3. У «Боро», попри періодичні травми, велетень був настільки важливим гравцем, що фан клубу, співак Алістер Гріффін, який часто записує музику із Террі Венейблсом, присвятив йому пісню. 7 червня 2007 року він став першим придбанням Сема Аллердайса в «Ньюкаслі», дебютував у клубі в матчі проти колишнього клубу тренера — «Болтона» — 11 серпня, а за два тижні, 26 числа, відзначився прем'єрним голом у ворота своєї колишньої команди — «Міддлсбро». Через постійні проблеми зі здоров'ям (замучив ахілл) Марко грає за «сорок» небагато. Цього сезону 33-річний форвард і взагалі епізодично з'являвся на полі. Нині, враховуючи виступи за всі клуби, Марко має показник — 236 голів у 476 матчах. Погодьтеся, це гідне поваги.

Якось Відука сказав про себе:

«Австралієць до кінця». Напевно, в цьому є рація. Разом із дружиною Іванною та трьома синами вони мають в Австралії великий будинок. Відука обожнює футбол за австралійськими правилами (де, до речі, чи не найбільшою зіркою є етнічний українець Алекс Єсауленко) та вболіває за клуб «Коллінгвуд».

Але разом із тим, щоліта із родиною він відпочиває у Спліті чи Загребі, їздить на Адріатичне море. Недарма колись мудрий Франьо Туджман особисто запрошував Марка в Хорватію, вбачаючи в спорті спосіб популяризувати молоду країну... Чи є в Маркові щось українське? Є, наскільки може бути щось в хлопцеві, який народився і виріс в Австралії, в хорватському районі і родині. Він — українець лише на чверть, його мама — лише наполовину українка. Та все ж Відука на своєму сайті пише, що він австралієць хорватсько-українського походження (дай, Боже, такого деяким на 100% українцям). Погодьтеся, уже це приємно...

Артур ВАЛЕРКО.

Київщина

ЗВИТЯЖНИЙ «СИГНАЛ» ДЛЯ ГРЕБІНОК

ЯСКРАВОЮ ПОДІЄЮ СТАВ КУБКОВИЙ ФІНАЛ НА ВАСИЛЬКІВЩИНІ

Васильківська районна федерація футболу — одна з найавторитетніших на Київщині. Бодай тому, що чинний чемпіон області — ФК «Путрівка» з однойменного мальовничого села — саме її й представляє. Хоча не менш важливо, що в офіційних районних змаганнях задіяні гравці ледь не з усіх тамтешніх населених пунктів. Приміром, цьогорічний Кубок Васильківщини зібрав аж двадцять дев`ять аматорских колективів!

А вінцем «кришталевих» перегонів став фінал, який, за доброю кількарічною традицією, відбувся в Ксаверівці і, завдяки зусиллям очолюваного Леонідом Матушевичем виконкому федерації, обернувся на свято молодості та здорового способу життя. Бо передували вирішальному кубковому матчу виставкові поєдинки дитячих і жіночих команд, а міжігрові паузи з особливою вправністю та наснагою заповнювали місцеві музики та співаки. Велелюдній глядацькій аудиторії й справді не довелося нудьгувати — яскраве дійство задовольнило будь-які смаки!

Задали турнірний ритм, як з`ясувалося — сенсаційний, сільські дітлахи: команда Плесецького переграла учасників обласної дитячо-юнацької ліги з Глевах. По перерві напрямок руху на чудовому газоні ксаверівського стадіону був одностороннім, і за спиною голкіпера «Іскри» опинилося три «сухих» м`ячі. Два з них, до речі, забив Сашко Головко. Хоча неабияким ігровим вишколом відзначилася вся команда з Плесецького, підготовлена тренером Іваном Гузенком. Дивовижно, проте цей самобутній наставник юні взагалі не має спеціальної освіти і працює з дітьми як ентузіаст — на громадських засадах.

Особливий інтерес у симпатиків народної гри викликав і матч жіночих команд. Леонід Матушевич має всі підстави пишатися тим, що саме на його малій Батьківщині жіночий футбол розвивається насправді повнокровно. Достатньо наголосити, що в щорічному чемпіонаті Центральної районної лікарні задіяно вісім команд! Однак цього разу «Медик», укомплектований працівницями всіх лікарняних відділень, програв «Освітянину» безапеляційно — 0:4. Та тільки тому, що в складі суперниць виблискувала всіма гранями виняткового таланту неперевершена Тетяна Гусакова. «Пеле в спідниці», як величають її на Васильківщині, оформила хет-трик, а четвертого влучного «пострілу» завдала Олена Булавко.

Щойно герої і просто учасники виставкових матчів отримали з рук Леоніда Матушевича, а також голови Київської обласної федерації футболу Олександра Тютюна і начальника Васильківського райспортвідділу Василя Кучми призи та дарунки, як на зеленій галявині з`явилися найкращі футболісти регіону, згуртовані в гребінківському «Сигналі» та ФК «Путрівка». Дотошні знавці на трибунах одразу пригадали й минулорічний фінал, коли протистояння саме цих команд завершилося тріумфом путрівців у серії післяматчевих пенальті...

Але цьогоріч гребінківці, підсилені недавніми професіоналами — братами Стоянами, шансів опонентам якщо й залишили, то зовсім небагато. Бо переважну більшість ігрового часу саме «Сигнал» господарював на ксаверівському стадіоні. Він і повів лік голам. Спочатку Олег Якименко невідпорним ударом «замкнув» вивірену до сантиметра передачу Максима Стояна з лівого флангу. Затим уже Стоян-молодший, Дмитро, технічно «запустив парашута» над голкіпером путрівців. А під завісу матчу найрозважливішим у веремії поблизу чужих воріт виявився Дмитро Силенко. Путрівці, виступаючи без кількох основних виконавців «обласного» зразка, спромоглися лише на гол престижу: Микола Костенко матеріалізував у гол штрафний, призначений метрів за двадцять від цілі.

3:1 — і Кубок Васильківського району повезли до Гребінок Юрій Завгородній та члени його дружної команди: Семенюк, Білоцерківець, Коваль, Панченко, Белей, Репа, Силенко, Калиниченко, Бадзюк, Бенедичук, Кулик, Агафонов, Якименко, Служавин і брати Стояни. Тим часом численні свідки «кришталевого» реваншу, невимушено підтанцьовуючи під мелодії та ритми місцевих музик, залишати затишний стадіон у Ксаверівці не поспішали. Вони ще довго ділилися футбольними враженнями, згадуючи минувшину і заглядаючи в майбутнє васильківського футболу. Разом з усіма говорили про народну гру та її героїв і представники районної влади — Володимир Черпак і Володимир Обремський, котрі взяли участь в офіційній церемонії нагородження фіналістів. Футбол на Васильківщині й справді цікавить всіх!

Валерій ВАЛЕРКО.

Чемпіонат Криму

І ЗНОВУ «СПАРТАК» ПОЗА КОНКУРЕНЦІЄЮ

Футбольний чемпіонат Криму 2009 року здолав першу половину дистанції. Турнір, який ще до старту обіцяв стати найцікавішим за останні роки, за великим рахунком, не виправдав таких надій.

Перш за все доводиться констатувати, що знову поза конкуренцією виявилися футболісти «Спартака» з Молодіжного, які підійшли до екватора зі стовідсотковим показником набраних очок. Чемпіон останніх двох років переконливо довів свою перевагу над рештою учасників, випереджаючи найближчих переслідувачів відповідно на шість і дев'ять очок.

Вдало провели першу половину дистанції футболісти ФК «Саки», які повернулися на республіканську арену після річної перерви. І якщо боротьба за перше місце їм поки, швидше за все, не до снаги, то перспектива завоювати призову сходинку є абсолютно реальною.

На третьому місці — футболісти ПФК «Севастополь-2». Вдалий старт дозволив молодій команді деякий час йти в ногу з лідерами. На проміжному рубежі чемпіонату севастопольці могли розраховувати й на друге місце. Вони першими взяли гору над ФК «Форос», що вважався одним із головних суперників «Спартака» в боротьбі за чемпіонське звання, обіграли красноперекопський «Хімік», але прикра поразка від «ЮЇС-Сервіс» не дала їм змоги за очками наздогнати ФК «Саки».

Добре почали сезон красноперекопці, але на фініші першого кола вони несподівано «забуксували». В останніх матчах футболісти «Хіміка» зуміли набрати лише три очки. Після поразки в Севастополі перекопці сенсаційно поступилися в Євпаторії, дозволивши суперникові піднятися з останнього місця.

Хто справді здивував, причому аж ніяк не приємно, так це ялтинці. Здавалося б, після перемоги на турнірі «Кримський пролісок» і тріумфу в нинішньому розіграші Кубка Криму, ФК «Форос» стане одним із головних конкурентів спартаківців у боротьбі за чемпіонський титул. Але вже після першого кола стало зрозуміло, що амбітним планам ялтинців збутися не судилося, принаймні, в нинішньому сезоні. Ліквідувати відставання в 12 очок на такій короткій дистанції практично неможливо. До того ж, підопічні Олексія Антюхіна в очних зустрічах поступилися всьому лідерському квартету.

Зате порадував своїх уболівальників «ЮЇС-Сервіс», який несподівано для багатьох закінчив перше коло на шостому місці, поступившись ялтинцям п'ятою сходинкою в турнірній таблиці лише за різницею м'ячів.

Невдало виступає в нинішньому сезоні торішний срібний призер чемпіонату — «Чорноморнафтогаз», який ще рік тому готувався до виступу в другій лізі національної першості. Можливо, цей відступ тимчасовий. Адже такої спортивної бази, яку мають «нафтовики», немає навіть у деяких клубів української прем'єр-ліги, що дозволяє сподіватися на майбутні успіхи цієї команди.

Євген САПОЖНИКОВ.

Пам'ять

МЕМОРІАЛ ФУТБОЛІСТА ЗАПОЧАТКУВАЛИ В ЗАГАЛЬЦЯХ

Людина живе доти, доки її пам`ятають... Цю істину, що не потребує спеціальної аргументації, футбольний люд пристоличного Бородянського району давно і незмінно підтверджує конкретними справами. Тут уже стали доброю традицією меморіальні турніри та матчі, присвячені пам`яті героїв яскравої футбольної минувшини...

Микола Клокун, на прізвисько «Чижик», відійшов у засвіти минулого року, не діставшись навіть пенсійного рубежу. Доля визначила йому короткий, але наповнений футбольними подіями і звершеннями життєвий шлях. Дворазовий чемпіон Київської області в складі пісківського «Рубіна» та бородянського «Машинобудівника» і дворазовий володар Кубка імені Бузницького в складі загалецької «Зорі», він увійшов до футбольного літопису Київщини як один з найнадійніших центральних оборонців зразка 70-80-х років минулого століття.

Земляки і численні шанувальники таланту Майстра започаткували в його рідних Загальцях яскраве дійство-реквієм. Ініціаторами матчу пам'яті стали одноклубники — Михало Буряк і Василь Курінний. Їхню ініціативу підтримав загалецький сільський голова Микола Аксьонов, активний симпатик народної гри. А матеріалізували ідею, надавши потрібні кошти й придбавши красень-кубок, депутати районної ради Віталій Кубицький і Олександр Марченко...

Так, спільними зусиллями багатьох небайдужих людей, Бородянщина й вшанувала пам`ять Миколи Івановича Клокуна. Ветерани футбольного руху побували на сільському цвинтарі, де поклали квіти на могилу футболіста. А потім, під оплески уболівальників, серед яких були й близькі Майстра, зіграли меморіальний матч — бородянці проти решти району. М'ячі, забиті Володимиром Шомою і Андрієм Бондарем, стали першими в меморіальному літописі, започаткованому як пам'ять про Миколу Клокуна.

А вже після велелюдної події настав час і для споминів. Про справжнього товариша і славного футболіста згадували Віталій Кубицький, Леонід Лавриненко, Іван Іваненко, Василь Остринський, Віктор Юрченко, Михайло Буряк... Жити Миколі Клокуну в пам'яті земляків і справді вічно.

Валерій ВАЛЕРКО.

Володимир ДУДАРЕНКО:

ЧЕРЕЗ ТЕРНИ — ДО ЗОЛОТОЇ ЗІРКИ

Цей відомий футболіст і тренер на всіх рівнях досягав вершин. У його послужному списку не одна сотня захоплюючих поєдинків як на трав'яному газоні, так і на тренерській лаві. В енциклопедії, присвяченій 100-річчю російського футболу, в довідці про нашого співрозмовника зазначено: «Чемпіон і майстер спорту СРСР. Гострий, настирливий форвард, який не шкодував сил в єдиноборствах із захисниками. Надійно прикривав м'яч корпусом». Ось так коротко, але скільки в цих словах емоцій! Своїми спогадами ділиться ветеран футболу Володимир Дударенко.

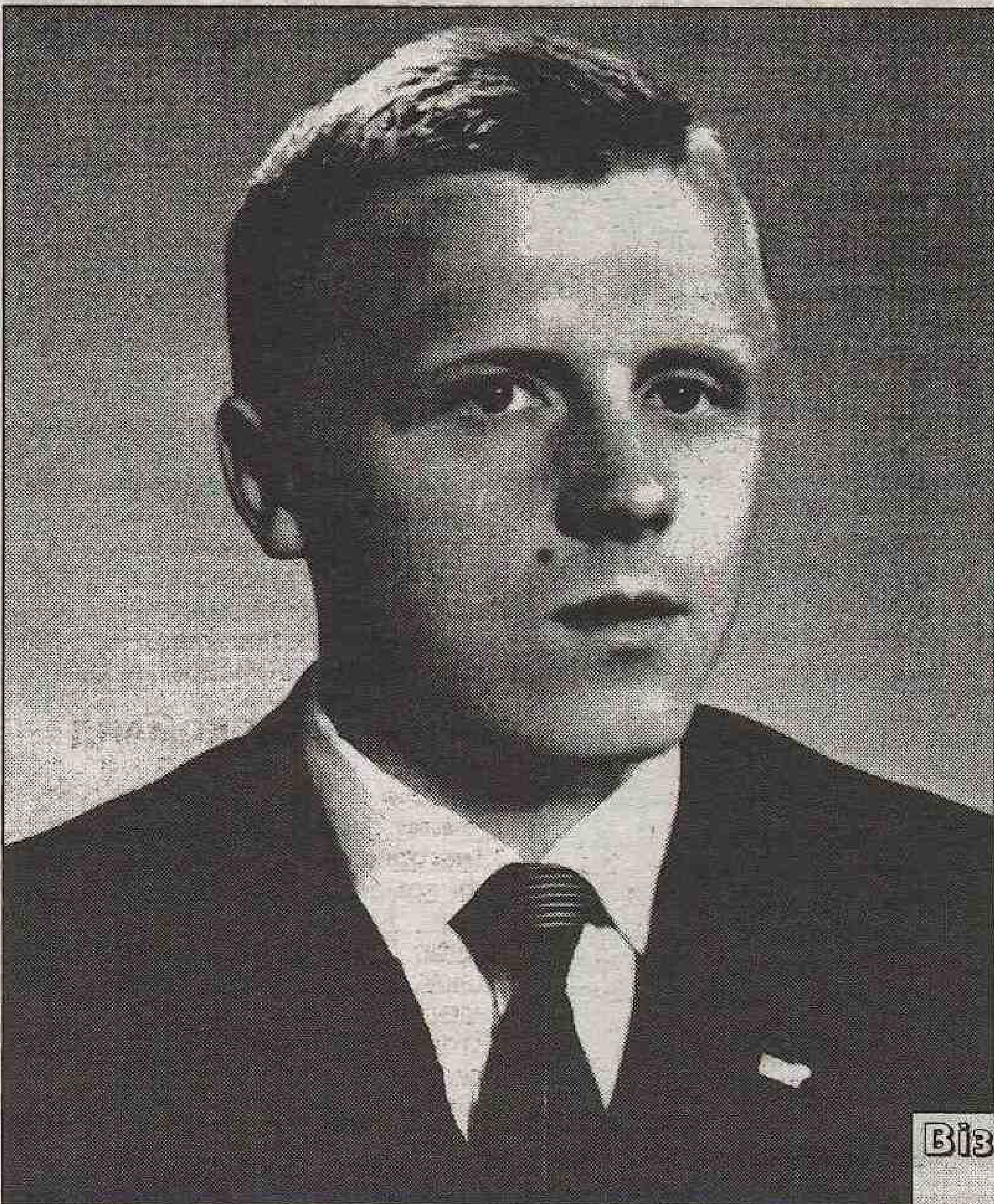

І В ЧОБОТЯХ, І В ТАНКОВИХ ШОЛОМАХ ТРЕНУВАЛИСЯ...

— Пане Володимире, визнання вам принесли виступи за московське ЦСКА, але задля цього було пройдено тернистий шлях...

— Ой, як це було давно, що аж страшно згадувати. Багато чого вже й призабув, але постараюся освіжити свою пам'ять. Моя кар'єра розпочалась у Рівному, де я на сільських городах опановував свій найулюбленіший предмет — футбол. Із дитинства ні про що інше не мріяв. Завжди рвався в футбол. Хоча й без великої школи, «записався» в компанію дорослих, де додав у силі та набув досвіду.

— Ваш перехід до львівського СКА вирішив, здається, один матч?

— Та ні. На той час я уже кілька років захищав кольори рівненського «Колгоспника», а те, що був призовного віку і, як виявилось, непогано грав у футбол, посприяло «повістці» з комісаріату. Пригадую, що проводили матч у Львові проти армійців. Зустріч завершилась унічию — 1:1. Автором гола був я, а тренер Шапошников таких моментів не упускав — брав на олівець кожного здібного призовника. Тож і мені довелось йти в армію. Однак моє перебування у Львові виявилось нетривалим. Невдовзі переїхав до Москви.

— Тренування у Шапошникова порівнювали з навчаннями на полігоні...

— Сергій Йосипович — людина військова, яка вимагала чіткості та порядку. Тренування під його керівництвом і справді були непростими. Траплялося, що і в чоботях, і навіть у танкових шоломах займалися. Можливо, ці тренерські інновації й допомогли нам стати чемпіонами УРСР.

— Чому йому не вдалося привести ЦСКА до чемпіонства СРСР?

— (***Сміючись***). Бо були сильніші. Хоча при ньому так само, як і при Боброву, армійці залишалися хорошою командою. Але перші місця частіше діставалися динамівцям Києва. Принагідно зазначу, що «генерали» не надто втручалися в тренерську роботу Сергія Йосиповича.

— В армії був повний порядок?

— Думаю, що так. Та й тренери добряче за нами стежили. Доводилось постійно бути в тонусі.

РЕЦЕПТ ВИХОВАННЯ «ЗІРОК» ЗНАЄ МІЙ БРАТ

— Спортивна Львівщина досі пишається своїми вихованцями, проте футбольних чемпіонів на цій славній землі виховалось небагато. Ви один із її «золотих хлопців»...

— Сьогодні кожен клуб має дитячу школу, але виховати справді хорошого гравця вдається не багатьом. На мою думку, рецептом виховання «зірок» може поділитися мій брат. Адже це він у «Карпатах» виростив Богдана Шуста, братів Баранців та багатьох інших відомих футболістів. Ось і зараз у ФК «Львів» його вікова група йде на першому місці. Похвально! В Україні працює чимало тренерів, які вміють дати дітям поштовх у великий спорт. Однак ставлення керівників клубів до роботи дитячих шкіл залишає бажати кращого. Знаєте, усім кортить за рік-два отримати «зірку», але більшість навіть не задумується над тим, в яких умовах тренуються діти. До речі, у Львові, за великим рахунком, молодь вчиться грати в футбол на так званих городах. Тож замість критики я би більше дякував тим тренерам, які за дрібну заробітну плату вчать молодь футболу, готують «зірок» і, врешті-решт, виховують дітей. Для суспільства це не менш важливо. Але слова вдячності належаться і тим батькам, які віддають свої скарби у школи, й самим хлопцям, які прагнуть чогось навчитися. Однак, щоб виховати класного футболіста, усім необхідно дуже солідно працювати.

— Ще одне проблемне питання. Чому інші представники львівського футболу, на відміну від вас, не змогли закріпитися в московському ЦСКА?

— До ЦСКА «призивали» багатьох, але приживалися далеко не всі. Ось Абдураїмов не заграв, а я, Плахетко і Капличний стали чемпіонами. Богдан Грещак, дуже універсальний футболіст, дещо схитрував: не хотів ані жити, ані виступати в Москві, тому повернувся до Львова. У кожного свій спортивний шлях, неповторний.

— У 1970 році армійці спромоглися на потужний фініш: обійшли «Спартак», а в «золотому матчі» обіграли сусідів-динамівців...

— Велика заслуга в цьому успіху Всеволода Боброва, якого на початку сезону змінив Валентин Ніколаєв. Нам ніхто не віддавав переваги. До того ж, до Мексики на чемпіонат світу поїхали Шмуц, Шестерньов, Капличний і Афонін. Місця «збірників» зайняли Самсонов, Войтенко та Плахетко — вихованець львівського футболу. Проте ми стартували класно: три матчі — три перемоги, різниця м'ячів — 9:0. Драматичним видався фініш. Ми з динамівцями набрали по 45 очок і для виявлення чемпіона довелось проводити додатковий матч.

— Який було призначено на грудень...

— Так. Грати в засніженій Москві не можна. Тому місцем проведення «золотого матчу» обрали теплий Ташкент. Стадіон — класний, публіка на трибунах — чудова. Мабуть, тому й грали для них аж два дні з додатковим часом. Битва тривала цілих 120 хвилин. Коли згадую цей матч — на душі стає моторошно, здається, поєдинок досі триває. До речі, до Ташкента ми приїхали з Кіпру, де на зборах готувалися до зустрічі.

— Ваш перший гол чи останній Федотова мали більшу вагу в цій перемозі?

— Я віддаю перевагу вирішальному м'ячу. Пам'ятаю й свій гол. Істомін із правого флангу завдав сильного удару. Пільгуй м'яча в руках не втримав, а я, опинившись у потрібному місці, здається, в цей удар вклав усього себе. Ми повели в рахунку — 1:0, але минуло 20 хвилин і вже «горіли» — 1:3. Та, на наше щастя, результативний удар Федотова вивів ЦСКА у чемпіони, а команди потішили глядачів великою кількістю голів. У нашій перемозі не було фарту. Наше щастя в тому, що хлопці проявили волю й характер, відвагу й майстерність, силу та вміння терпіти. Гра винагородила нас, бо ми таки більше проявляли цієї звитяги. До речі, наступного року виповниться 40 років, як наш ЦСКА став чемпіоном СРСР.

— Перед матчем обидві команди отримали від узбецьких друзів своєрідні сувеніри...

— Так, кожному учаснику зустрічі вручили шикарне національне вбрання (тюбетейки та халати), а також величезні дині. Усе — вищий клас і незабутнє. Ми вміли радіти навіть таким дрібницям.

Візитівка

ВОЛОДИМИР ДУДАРЕНКО

Народився 6 лютого 1946 року в Рівному.

Зріст — 170 см, вага — 68 кг.

Амплуа — нападник.

Вихованець рівненського футболу. Перший тренер — Володимир Шморгун.

Виступав за команди: «Колгоспник» (Рівне) — 1960/65 рр., СКА (Львів) — 1966, 1977 рр., ЦСКА (Москва) — 1967/74 рр. (184 матчі, 27 голів), СК «Луцьк» — 1975/76 рр.

У збірній СРСР провів 2 матчі. Майстер спорту і чемпіон СРСР.

Тренував СКА (Львів) — 1979/81 рр., СКА «Карпати» (Львів) — 1982/84 рр., жіночу команду «Львів'янка» (Львів) — 1993 р.

НА ЖАЛЬ, ЛІДИРУЮТЬ У ФУТБОЛІ НИНІ ГРОШІ...

— У референдумі «Футбольна гвардія 1970 р.» найкращим крайнім лівим нападником обрано динамівця Євзюжихіна, ви — другий, Козинкевич — третій...

— Тоді майже всі гравці ЦСКА знайшлися в цьому списку. Журналісти розміщували нас, але нас це не розділяло. Ми залишалися друзями. І не особливо переймалися тим, хто на якому місці. Вважали, що це більше забава для журналістів. «Гешка» бігав швидко, тому, мабуть, й, виявився першим. У нас було багато спільного. Ми навіть виступали в футболках під тим же одинадцятим номером.

— Ваш армійський колега, з яким готові були «поділити» останнє, — це...

— ... Володя Полікарпов — унікальна особистість. Тактично грамотний, плюс класно грав у футбол. Був чудовою людиною (у цей момент очі чемпіона зволожилися. — ***Прим. авт.***). На жаль, у спорті не мав щастя. А от на полі левову частку голів із моїх передач провів Боря Копейкін. Ось у цьому й таємничість, і сила колективу.

— Яка причина того, що ви не потрапили до тренерського списку армійця Ніколаєва,

який готував збірну на чемпіонат Європи?

— Мабуть, доля так розпорядилася. Адже після того, як Качалін пішов у відставку, посада головного тренера збірної СРСР дісталася нашому наставнику. Євзюжихін їздив до Мексики на ЧС, Козинкевич — до Бельгії на ЧЄ, а мені випала честь зіграти на офіційному рівні лише два матчі. Збірна в лютому 1971 року здійснювала турне Центральною Америкою. Я виступив проти Мексики та Сальвадору, й на цьому моя пригода в головній команді Радянського Союзу закінчилась.

— До речі, у КЄЧ армійці також швидко зійшли з дистанції. Невже були гіршими за бельгійців?

— Відповім на питання питанням. Чому «Карпати» не перемогли «Стяуа»? Відповідь буде однаковою: їх і нас далі «не пустили» судді. Хоча й ми самі наробили грубих помилок. Що не кажи, але радянських спортсменів, а особливо футболістів, м'яко кажучи, не любили в світі. Той «Стандард» ми повинні були обігрувати на одній нозі, але... арбітр зустрічі «не випускав» нас за центр поля. Єдина країна, де відчув дружнє ставлення до радянських спортсменів, це Мексика. Ось нащадки ацтеків справді люблять футбол і тих, хто дарує їм цю спортивну красу.

— Однак радянських хокеїстів у той час ніхто не «зупиняв»... Їм й армія, мабуть, приділяла більше уваги...

— Що правда, то правда. Перед Анатолієм Тарасовим усі двері широко розчинялись, для нього не було недоступних спортовців, а кожен хокеїст, у свою чергу, мусив був бути гравцем з великої літери. Ця команда щороку ставала чемпіоном та й із заокеанськими професіоналами змагалася на рівних.

— У душі ви армієць?

— Так, роки, проведені в «строю», зробили вибір на користь армії.

— Велику частину свого спортивного життя ви пов'язали зі Львовом. Тож місцевий футбол знаєте від підошви...

— Було супер (і чемпіон показав великий палець. — ***Прим. авт.***) Атмосфера довкола футболу була значно кращою. Ми перебували в дружніх стосунках зі всіма, ніхто не був розпещений грошима. Знаєте, коли навкруги свої люди, то легше й простіше жити. На мою думку, ця добра футбольна атмосфера, яка витала на Західній Україні, відійшла в небуття. Не кажу, що зараз панує ворожнеча. Просто багатьом керівникам і навіть тренерам бракує щирості. Наприклад, я дуже поважаю Ващука як футболіста, але коли Влад відчув, що ФК «Львів» не готовий виконувати його умови, миттєво залишив склад молодого колективу. А запрошували його до команди з метою допомогти клубові. Виконав своє завдання? Сумніваюся. Керівники клубів повинні відзначатися солідністю, а футболісти не мусять бути маріонетками.

— Сьогодні в футболі гроші на першому місці?

— Однозначно! Все інше — як Бог дасть. Неодноразово доводилось чути розмови футболістів, які зводились до банального: який контракт і скільки «видирає» з клубу. А про власну майстерність не говориться. Утім, облишмо цю тему.

— Ваш брат успішно займається підготовкою юних талантів для дорослого футболу, ви ж після роботи з «Львів'янкою» відійшли в тінь. Невже не хочеться поборотися за своє тренерське «я»?

— Приємний був епізод у моїй тренерській біографії, але не більше. Зробили, що могли. А сьогодні це, виявляється, нікому не потрібним.

Олександр ПАУК.

Австрія

2 ТУР

ЛАСК — Аустрія — 4:5
Рид — Зальцбург — 1:0
Маттерсбург — Рапід — 2:1
Капфенберг — Карнтен — 3:2
Штурм — Нойштадт — 3:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Рид	2	2	0	0	2-0	6
2. ЛАСК	2	1	0	1	8-5	3
3. Штурм	1	1	0	0	3-0	3
4. Аустрія	2	1	0	1	6-6	3
5. Капфенберг	2	1	0	1	3-3	3
6. Зальцбург	2	1	0	1	2-2	3
7. Нойштадт	2	1	0	1	3-4	3
8. Маттерсбург	2	1	0	1	2-5	3
9. Рапід	1	0	0	1	1-2	0
10. Карнтен	2	0	0	2	3-6	0

Бразилія

13 ТУР

Авай — Греміо — 1:0
Фламенго — Баруері — 1:1
Санто-Андре — Крузейро — 0:2
Сантос — Атлетико-ПР — 1:0
Гойяс — Палмейрас — 2:1
Інтернаціональ — Сан-Паулу — 2:2
Наутіко — Ботафого — 2:2
Атлетико-МГ — Флуміненсе — 2:1
Коринтіанс — Віторія — 2:1
Куритиба — Спорт — 1:1

14 ТУР

Атлетико-ПР — Авай — 1:3
Ботафого — Інтернаціональ — 3:2
Греміо — Санто-Андре — 3:2
Атлетико-МГ — Гойяс — 0:1
Коринтіанс — Палмейрас — 0:3
Сантос — Фламенго — 1:2
Спорт — Наутіко — 3:3
Баруері — Сан-Паулу — 1:2
Флуміненсе — Крузейро — 1:1
Віторія — Куритиба — 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Атлетико-МГ	14	8	4	2	27-14	28
2. Палмейрас	14	8	4	2	26-14	28
3. Віторія	14	7	3	4	23-15	24
4. Інтернаціональ	14	7	3	4	23-18	24
5. Коринтіанс	14	7	2	5	20-20	23
6. Гойяс	14	6	5	3	25-18	23
7. Баруері	14	5	7	2	30-20	22
8. Греміо	14	6	3	5	23-16	21
9. Фламенго	14	5	5	4	20-22	20
10. Авай	14	5	4	5	19-19	19
11. Сан-Паулу	14	4	6	4	17-17	18
12. Сантос	14	4	5	5	26-28	17
13. Санто-Андре	14	4	5	5	18-21	17
14. Куритиба	14	4	3	7	18-22	15
15. Ботафого	13	3	6	4	19-22	15
16. Крузейро	13	4	2	7	13-20	14
17. Спорт	14	3	4	7	22-25	13
18. Атлетико-ПР	14	3	3	8	14-26	12
19. Флуміненсе	14	2	5	7	13-24	11
20. Наутіко	14	2	5	7	16-31	11

Данія

2 ТУР

ФК Копенгаген — Коге — 7:1
Оденсе — Сондерійске — 3:1
Силькеборг — Мідтюлланд — 4:0
Есб'єрг — Брондбю — 2:1
Рандерс — Орхус — 2:3

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Орхус	2	2	0	0	4-2	6
2. Силькеборг	2	1	1	0	5-1	4
3. Оденсе	2	1	1	0	5-3	4
4. Есб'єрг	2	1	1	0	2-1	4
5. ФК Копенгаген	2	1	0	1	7-3	3
6. Нордсєлланд	1	1	0	0	2-0	3
7. Сондерійске	2	1	0	1	3-3	3
8. Брондбю	2	0	1	1	3-4	1
9. Мідтюлланд	2	0	1	1	0-4	1
10. Коге	2	0	1	1	2-8	1
11. Ольборг	1	0	0	1	0-2	0
12. Рандерс	2	0	0	2	2-4	0

Норвегія

19 ТУР

Старт — Стабек — 2:2
Бранн — Бодо-Глімт — 4:2
Сандефйорд — Мольде — 1:1
Тромсе — Стромсгодсет — 2:1
Вікінг — Люн — 5:2
Валеренга — Одд Гренланд — 0:3
Русенборг — Ліллестрем — 2:1
Олесунд — Фредрикстад — 1:1

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Русенборг	18	13	5	0	36-13	44
2. Мольде	19	11	5	3	37-22	38
3. Одд Гренланд	19	8	8	3	36-24	32
4. Старт	19	7	8	4	35-30	29
5. Бранн	19	8	5	6	34-32	29
6. Стабек	19	7	7	5	31-21	28
7. Вікинг	19	7	6	6	28-26	27
8. Валеренга	19	7	4	8	30-32	25
9. Тромсе	18	6	6	6	25-26	24
10. Олесунд	19	6	5	8	21-29	23
11. Сандефйорд	19	5	7	7	25-29	22
12. Фредрикстад	19	5	4	10	22-28	19
13. Ліллестрем	19	4	7	8	25-33	19
14. Стромсгодсет	19	4	5	10	18-27	17
15. Бодо-Глімт	19	4	5	10	20-38	17
16. Люн	19	1	9	9	18-31	12

Словаччина

3 ТУР

Петржалка — Стреда — 1:0
Ружомберок — Дукла — 1:1
Кошице — Нітра — 0:1
Прешов — Дубниця — 0:0
Жиліна — Сениця — 3:0
Трнава — Слован — 0:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Нітра	3	2	1	0	3-1	7
2. Слован	2	2	0	0	5-0	6
3. Жиліна	2	1	1	0	4-1	4
4. Кошице	3	1	1	1	2-1	4
5. Прешов	3	1	1	1	3-3	4
6. Петржалка	3	1	1	1	1-1	4
7. Ружомберок	3	0	3	0	3-3	3
8. Дукла	3	0	3	0	1-1	3
9. Дубниця	3	0	3	0	1-1	3
10. Сениця	3	1	0	2	3-8	3
11. Стреда	3	0	1	2	1-4	1
12. Трнава	3	0	1	2	0-3	1

Словенія

2 ТУР

Інтерблок — Домжале — 0:0
Нафта — Публікум — 2:2
Драва — Копер — 1:3
Рудар — Марибор — 1:0
Нова Гориця — Олімпія — 1:2

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Копер	2	2	0	0	4-1	6
2. Рудар	2	2	0	0	3-0	6
3. Інтерблок	2	1	1	0	3-1	4
4. Нова Гориця	2	1	0	1	2-2	3
5. Олімпія	2	1	0	1	3-4	3
6. Домжале	2	0	2	0	2-2	2
7. Публікум	2	0	1	1	2-3	1
8. Драва	2	0	1	1	3-5	1
9. Нафта	2	0	1	1	2-4	1
10. Марибор	2	0	0	2	0-2	0

Хорватія

1 ТУР

Запрешич — Вартекс — 1:1
Кроація — Шибеник — 1:2
Динамо — Істра — 7:1
Медимур'є — Карловац — 1:1
Задар — Цибалья — 0:3
Осієк — Гайдук — 1:1
Рієка — Локомотив — 6:0
Славен-Белупо — Загреб — 2:0

Чехія

1 ТУР

Тепліце — Спарта — 0:0
Острава — Пршибрам — 2:1
Славія — Болеслав — 1:1
Ліберець — Кладно — 1:1
Словацько — Плзень — 2:3
Чеське Будейовіце — Яблонець — 1:1
Богеміанс — Сигма — 0:2
Богеміанс-1905 — Брно — 0:0

Швейцарія

Матч 2-го туру

Сьйон — Люцерн — 3:1

3 ТУР

Цюрих — Беллінзона — 4:1
Санкт-Галлен — Ксамакс — 1:1
Арау — Янг Бойз — 0:3
Люцерн — Грассхоппер — 2:1
Сьйон — Базель — 1:2

Матч 4-го туру

Цюрих — Санкт-Галлен — 1:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Янг Бойз	3	2	1	0	7-3	7
2. Цюрих	4	2	0	2	7-7	6
3. Люцерн	3	2	0	1	5-5	6
4. Базель	3	2	0	1	4-4	6
5. Ксамакс	3	1	2	0	5-2	5
6. Санкт-Галлен	4	1	2	1	4-3	5
7. Грассхоппер	3	1	0	2	4-4	3
8. Сьйон	3	1	0	2	5-6	3
9. Арау	3	1	0	2	2-5	3
10. Беллінзона	3	0	1	2	3-7	1

Швеція

16 ТУР

Броммапойкарна — Кальмар — 1:2
Ельфсборг — Юргорден — 3:1
Гельсингборг — Гефле — 2:0
Треллеборг — Ґетеборг — 2:1
АІК — ГАІС — 1:0
Гаккен — Еребро — 2:2
Гальмстад — Мальме — 0:3
Ергрюте — Гаммарбю — 0:0

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Ельфсборг	16	9	6	1	26-11	33
2. Ґетеборг	16	10	1	5	28-12	31
3. Гельсингборг	16	10	1	5	27-18	31
4. Кальмар	16	9	3	4	30-16	30
5. АІК	16	9	3	4	15-11	30
6. Еребро	16	6	5	5	17-15	23
7. Гаккен	16	6	4	6	21-19	22
8. Треллеборг	16	6	4	6	19-17	22
9. Мальме	16	5	6	5	15-12	21
10. Гефле	16	5	6	5	16-18	21
11. Гальмстад	16	4	7	5	14-18	19
12. Броммапойкарна	16	4	5	7	17-24	17
13. Гаммарбю	16	4	4	8	12-19	16
14. Юргорден	16	4	2	10	11-33	14
15. ГАІС	16	2	7	7	20-25	13
16. Ергрюте	16	1	4	11	8-28	7

Новини

СУПЕРКУБОК ФРАНЦІЇ

Бордо — Генгам — 2:0 (1:0).

Бордо: Каррассо, Шальме, Планус, Енріке, Тремулінас, Діарра, Плашил (Фернандо, 65), Вендель (Жюссьє, 78), Гуркюфф, Кавенагі (Гуффран 65), Шамах.

Генгам: Тревізан, Дерофф (Аржельє, 65), Огюнбії, Коне, Діалло, Колло, Джоман, Дельгадо, Сума (Базель, 69), Гракс, Жиресс (Ель-Жадеуї, 55).

Голи: Кавенагі (38), Фернандо (90+2).

Шлях бретонців в Кубку Франції був таким: у сьомому відбірному турі хлопці Віктора Звенки з рахунком 5:0 обіграли «Денар» (Д7); у восьмому відбірному турі, в серії пенальті — «Вітреан» (Д4); у 1/32 фіналу, з рахунком 3:1 — «Сент-Омер» (Д6); у 1/16 фіналу, вже в доданий час, з рахунком 2:0 — «Брест» (Д2); у 1/8 фіналу, з рахунком 1:0 — «Ле Ман» (Д1); в 1/4 фіналу, з рахунком 3:1 — «Седан» (Д2); у півфіналі здолали грізну «Тулузу» (2:1), причому на полі суперника, з 52-ої хвилини граючи в меншості; а у фіналі, на «Стад де Франс», у присутності понад 80000 глядачів, причому цілком заслужено — географічних сусідів з Ренна. Інший представник фінал Суперкубка («Бордо») зупинив гегемонію «Ліона» в чемпіонаті.

Гра розпочалася неквапно. Ніхто не міг припустити, що першого небезпечного моменту доведеться чекати до 36-ї хвилини, коли Планус накинув з центрального круга, Колло помилився „в повітрі", Шамах вискочив на побачення з Тревізаном, проте незручний відскок од газону дозволив голкіперові бретонців вискочити з воріт і зняти м'яч з голови форварда «Бордо». І тут же — гол. Вендель запустив Тремулінаса лівим флангом, Коне „втратив" Кавенагі, сіпнувся на перехоплення, але запізнився. Передача, удар Фернандо в ближній кут — і 1:0. Після гола, здалося, гра піде цікавіше. Однак... «Генгам» все, що міг зробити, так це завдати удару здалека, а «Бордо» вміло контролював хід поєдинку. Час йшов, жирондинці все ще клеїли дурня, бретонці — просто нічого з нудьгуючим суперником не могли вдіяти, а на другій доданій хвилині Фернандо, вдало зловивши відскок, поставив крапку в поєдинку — 2:0.

Михайло РЄЗНІК.

СОЛЯНКА

«***ТОТТЕНХЕМ***», за який виступає росіянин Роман Павлюченко, оголосив, що досяг угоди з «Портсмутом» про придбання форварда ***Пітера Крауча***, який раніше вже виступав у складі «шпор».

У понеділок форвард успішно пройшов медичне обстеження і домовився про умови особистого контракту. В той же час, сума трансферу і термін договору поки не розголошуються. Крауч вже тренувався в «Тоттенхемі» на початку своєї кар'єри, після чого, в 2000-му році, перейшов до «Куїнз Парк Рейнджерс». Потім захищав кольори «Портсмута», «Астон Вілли» і «Саутгемптона», а сезон 2005/06 розпочав у складі «Ліверпуля». За «мерсисайдців» він відіграв три роки, а торік влітку знову перебрався в «Портсмут». У 38 матчах за цю команду він відзначився 10 разів. «Тоттенхем» вже третій клуб, в якому Крауч виступатиме під керівництвом Гарі Реднаппа. Разом з цим, 62-річним фахівцем, він вже працював у «Саутгемптоні» і «Портсмуті».

Крауч стане партнером Павлюченка.

Рикарду Кошта їде до Сарагоси.

Відомо, що стан чемпіона Росії («Рубіна») залишає нападник ***Роман Адамов***. Казанський клуб віддав 27-річного форварда в короткострокову оренду (до кінця року) «***КРИЛЬЯМ СОВЄТОВ***». Офіційно клуби оголосять про трансфер сьогодні або завтра, а нещодавно менеджер футболіста Олег Артемов дав зрозуміти, що юридично операція поки не завершена. Для Адамова цей перехід означає відновлення роботи з Леонідом Слуцьким — тренером, який добре знає і достоїнства, і недоліки гравця, що починав кар'єру в його волгоградській «Олімпії». При цьому трансфер форварда — лише частина великої операції, в якій будуть задіяні декілька футболістів. Тепер у Самарі шукатимуть новий клуб 25-річному Євгену Савіну, що випав влітку зі складу, після появи в команді ще одного нападника, що ризикує опинитися в глибокому запасі.

Португалець ***Рикарду Кошта*** перебирається до «***САРАГОСИ***». 28-річний футболіст останні два сезони провів у «Вольфсбурзі», залишивши Порту ще в 2007-му році. Здебільшого Кошту мучили травми, а тому німецький клуб погодився відпустити гравця. Йдеться про суму в 2 мільйони євро.

«***КАТАНЬЯ***» продовжує підписувати гравців з Латинської Америки. Цього літа команда вже придбала чудового аргентинського воротаря Маріано Андухара, а також досить відомого Пабло Барр'єнтоса. Тепер вже відомо про підписання захисника з «Ньюеллз Олд Бойс» ***Ніколаса Споллі***, з яким уклали угоду на чотири роки. 26-річний гравець за чотири сезони провів сто матчів за свою попередню команду.

Михайло РЄЗНІК.

СКАНВОРД № 264. «АРСЕНАЛ-2009»

Фото 1

Передача

Фото 1

Воротар зб. Аргентини'98

... Зеттерберг

Фото 2

... Милевський

Яя, Коло

Фото 2

Фото 3

Футб. гімн

Новачок "Аякса"

Фото 3

... Вінтер

Бек зб. Анголи

Хавбек "Барселони" 90-х рр.

Стадіон у Лісабоні

Міжн. орг-я

Фото 4

Клуб із Мексики

"... - Вайсс"

Фото 5

Фото 6

Чемпіон Голландії

"... Неймеген"

Фото 7

Форвард "Дуйсбурга"

Команда з Польщі

Фото 8

Фото 4

Фото 5

Фото 6

... Кошта (Коштінья)

Лівий та правий

Фото 9

Воротар

Фото 10

Період змагань

Фото 7

Фото 8

Фото 9

Фото 10

Фото 11

Фото 12

... Бойєр

Нападник "шпор"

Англ. клуб

Кім Нам ...

"... Копенгаген"

Гі ...

Президент "Ліона"

Одиниця площі

Форвард зб. Швейцарії'94

... Странд

Країна-організатор ЧС-2010

Фото 13

Стадіон у Болтоні

Фото 11

Фото 12

Фото 13

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

ЧЕЙНДЖ МІЖСЕЗОННЯ

«БАРСЕЛОНА» заради придбання ***Златана Ібрагимовича*** віддала «Інтеру» 46 мільйонів євро, форварда ***Самуеля Ето'О*** і півзахисника Олександра Глеба, який, щоправда, виступатиме за міланський клуб на правах оренди.

Шведський форвард уклав з новим клубом п'ятирічну угоду. Контракт Ето'О також діятиме до 2014 року. Що стосується Глеба, то він відданий в оренду на один сезон. У 2004-му Ібрагимович перейшов з «Аякса» до «Ювентуса», а через два сезони він вже захищав кольори «нерадзуррі», яким допоміг тричі поспіль виграти чемпіонат Італії. Колишній футболіст «Мальме» з 25 голами став найкращим снайпером минулої серії «А». У складі «чорно-синіх» він провів у національній першості 88 ігор і забив 57 м'ячів. Ібрагимович постійно запрошується до збірної Швеції, де в 58 зустрічах відзначився 21 результативним ударом.

„Кожен гравець хоче перейти до «Барселони», але далеко не кожному це вдається, — відзначив Ібрагимович. — Дуже складно висловити надалі свої відчуття. Я найщасливіша людина на землі. Гравці цієї команди є переможцями в всіх аспектах, і я хочу навчатися у кожного з них».

Ібрагимович не зумів допомогти своїй тепер уже колишній, команді перемогти в Лізі чемпіонів. Цей турнір не підкоряється «Інтеру» вже 44 роки. А ось 28-річний камерунський нападник Ето'О двічі завойовував престижний трофей разом із «Барселоною». У 2006-му каталонці переграли у фіналі «Арсенал», а три роки опісля поставили на коліна «Манчестер Юнайтед». У 2004-му Ето'О перейшов із «Мальорки» до «Барселони», у складі якої тричі вигравав національну першість. У 200 поєдинках за «синьо-гранатових» він забив 130 м'ячів.

Ето'О також приводив збірну Камеруну до двох перемог у Кубку африканських націй і завоював з нею золоті медалі на Олімпіаді-2000. З італійським клубом він уклав угоду на п'ять років. Нагадаємо, що раніше «чорно-сині» придбали у «Дженоа» Габрієля Міліто. «Я дуже задоволений тим, що перейшов в «Інтер», — відзначив Самуель. — Я прийшов сюди для того, щоб старанно працювати і завоювати Лігу чемпіонів. Хочу також подякувати президенту «Інтера» Массімо Моратті. Це людина з великим серцем».

Півзахисник збірної Білорусі Олександр Глеб, у свою чергу, перебрався до «Барселони» в 2008-му після трьох сезонів в «Арсеналі». Колишній гравець БАТЕ і «Штутгарта» належить каталонському клубу до 2012 року. У складі «синьо-гранатових» він виходив на поле 35 разів.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

«Український футбол».

Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336

Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).

Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90

Факс: 235-31-52, 454-83-03

Відділ реклами та реалізації: 454-88-91

Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua

Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО

Черговий по номеру В. В. ПРИГОРНИЦЬКИЙ

Видрукувано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025108.

Індекс 60994.